

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

Κηρυξ Της Παρουσίας του Χριστού

Η Χαραυγή

Ιούλιος – Αύγουστος 2019

ΕΤΟΣ 85 ον Αριθμός έκδοσης 4

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η Δήλωση του Χριστιανού 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Η εκπλήρωση του νόμου 13

Ο ανώτερος νόμος 16

Αγάπα τους εχθρούς σου 19

Διακρίνονται οι καρποί 22

The Dawn - Greek Edition

JULY / AUGUST 2019

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η Δήλωση του Χριστιανού

"Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώση, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι." - Κάτα Ιωάννη 8:36

Στα τέλη του 18ου αιώνα, αναπτύχθηκε μεταξύ των δεκατριών βρετανικών αποικιών στην αμερικανική ήπειρο μια αυξανόμενη επιθυμία για τον διαχωρισμό από την εξουσία της μητρικής χώρας και να δημιουργηθεί ένα ελεύθερο και ανεξάρτητο κράτος. Πρωταρχικός παράγοντας που συνέβαλε σε αυτό το σκοπό ήταν η αυταρχική στάση του βασιλιά Γεωργίου Γ' της Αγγλίας και ιδιαίτερα η πρακτική της βρετανικής κυβέρνησης για "φορολογία χωρίς εκπροσώπηση". Μια τέτοια κυριαρχία δεν μπορούσαν να ανεχτούν για πολύ οι άνδρες που είχαν θυσιάσει πολλά για να ξεκινήσουν εκ νέου τη ζωή τους και να ξεφύγουν από την καταπίεση του Παλαιού Κόσμου.

Κατά συνέπεια, οι Αμερικανικές αποικίες συγκάλεσαν μια συνεδρίαση του Ηπειρωτικού Κογκρέσου το 1774 για να εξετάσουν πιθανές πορείες δράσης. Μέσα σε δύο χρόνια, διορίστηκε επιτροπή πέντε εξέχοντων αποικιακών ηγετών για να συντάξει μια επίσημη δήλωση ανεξαρτησίας που θα επικυρωθεί από όλες τις αποικίες. Στον Thomas Jefferson (Τόμας

Τζέφερσον) ανατέθηκε το έργο της σύνθεσης του εγγράφου. Το αποτέλεσμα ήταν η ιστορική δήλωση που έγινε γνωστή ως η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας.

Το έγγραφο αυτό παρουσίασε με αριστοτεχνική και συνοπτική γλώσσα μερικές από τις βασικές ανάγκες και επιθυμίες όλων των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Τα παιδιά των σχολείων και οι πολιτικοί έχουν ενθουσιαστεί από το γεγονός ότι σκέφτονται μερικές από τις σκέψεις που εξέφρασθησαν: «Διατηρούμε αυτές τις αλήθειες αυτονόητες, ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργούνται ίσοι, ότι είναι προικισμένοι από τον Δημιουργό τους με ορισμένα αναφαίρετα Δικαιώματα, μεταξύ των οποίων είναι η Ζωή, η ελευθερία και η επιδίωξη της ευτυχίας. Για να εξασφαλιστούν αυτά τα δικαιώματα, οι κυβερνήσεις θεσπίζονται μεταξύ των Ανθρώπων, αντλώντας τις δίκαιες εξουσίες τους από τη συγκατάθεση των κυβερνούμενων.»

Μετά την λεπτομερή καταγραφή των εκκρεμών διαμαρτυριών εναντίον του Βρετανικού Στέμματος, το έγγραφο έχει μια τελευταία παράγραφο που αρχίζει: "Εμείς, επομένως, οι Αντιπρόσωποι των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, στο Γενικό Συνέδριο, μετά από σύγκληση, απευθυνόμενοι στον Ανώτατο Δικαστή του κόσμου για την ορθότητα των προθέσεων μας, κάνουμε, στο ίδιο όνομα, και με την εξουσία των καλών ανθρώπων αυτών των αποικιών, δημοσιεύουμε και δηλώνουμε επίσημα, ότι αυτές οι ενωμένες αποικίες είναι και έχουν το δικαίωμα να είναι ελεύθερα και ανεξάρτητα κράτη. ... Και για την υποστήριξη αυτής της Διακήρυξης, με σταθερή εξάρτηση από την προστασία της θείας πρόνοιας, δεσμευόμαστε αμοιβαία μεταξύ μας

τη ζωή, τις περιουσίες και την ιερή τιμή μας». Η δήλωση υπογράφηκε από πενήντα έξι μέλη του Κογκρέσου.

ΜΙΑ ΠΙΣΤΙΣ ΠΟΥ ΜΑΡΑΙΝΕΤΑΙ

Εμείς σήμερα που διαβάζουμε αυτό το έγγραφο και άλλα που σχετίζονται με την αρχική εγκαθίδρυση του έθνους μας, δεν μπορούμε παρά να εντυπωσιαστούμε με το πνεύμα ευλαβίας στο οποίο γράφτηκαν. Οι περισσότεροι από τους ιδρυτές μας είχαν βαθιά εξάρτηση από την υπέρμετρη πρόνοια του Θεού και το έδειξαν αυτό στις ζωές και τα λόγια τους. Πολλές από τις αποικίες καθιερώθηκαν από βαθιά θρησκευτικούς άνδρες που αναζητούσαν ένα καταφύγιο από τις πολιτικές και θρησκευτικές διώξεις που επικρατούσαν τότε στην Ευρώπη. Δημιουργήθηκε ένα ελεύθερο σύστημα δημόσιας εκπαίδευσης για να διασφαλιστεί ότι όλοι θα έχουν τη δυνατότητα να διαβάσουν τη Βίβλο, η οποία, μαζί με ένα από τα πρώτα αγγλικά βιβλία για βασικές γνώσεις, έγινε το πρώτο σχολικό εγχειρίδιο.

Ωστόσο, τι μεγάλη αλλαγή έγινε σε λιγότερο από διακόσια πενήντα χρόνια και ειδικά τις τελευταίες δεκαετίες! Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια συνεχώς αυξανόμενη επιδείνωση της πίστης στον Θεό και της πίστης στα πνευματικά πράγματα. Είτε πρόκειται για υψηλά κυβερνητικά επίπεδα, για τα εκπαιδευτικά συστήματα, για την κοινωνία γενικά ή ακόμα και για την ίδια την επαρχία των ίδιων των εκκλησιών, το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο. Κάποιος πρέπει να κοιτάξει μακριά και ευρέως για να βρει άτομα που φοβούνται το Θεό και δεν έχουν χάσει την ακεραιότητά τους ή την εμπιστοσύνη τους στο Θεό και που εξακολουθούν να

υποστηρίζουν τις αρχές της αλήθειας και της δικαιοσύνης.

Μια αξιοσημείωτη εξαίρεση από αυτή την προϋπόθεση πνευματικής και ηθικής αποσύνθεσης, η οποία σαρώνει τη γη μας και τον κόσμο σήμερα, βρίσκεται στη ζωή σχετικά λίγων ανθρώπων που μπορεί να ονομαστούν "μαθητές του Ιησού Χριστού" που ακολουθάνε στα χνάρια του. Αυτοί είναι εκείνοι από ειλικρινή και ευθεία καρδιά στους οποίους ευχαριστήθηκε ο Κύριος να αποκαλυφθεί και να τους εμπιστευτεί την κατανόηση των σχεδίων και των σκοπών του. Είναι τα φώτα και οι μάρτυρές του σε μια ταχύτατα σκοτεινιαζόμενη και εκφυλιζόμενη κοινωνία. Δεν άφησαν την πίστη και την εμπιστοσύνη τους στο Θεό. - Ρωμ. 6: 4• 2: 6• Κολ. 2: 6• Α' Ιωαν. 2:6

Εν όψει της τεράστιας απιστίας και του υλισμού που απειλεί να κατακλύσει τους πάντες, και ως πηγή πνευματικής δύναμης σε αυτή την ειδική ημέρα δοκιμών, θα ήταν καλό για όλους τους πιστούς να επιβεβαιώσουν την πίστη τους με τη δήλωση της δικής τους «Διακήρυξης Ανεξαρτησίας». Με αυτό εννοούμε μια διακήρυξη ανεξαρτησίας ή ελευθερίας τόσο από το πνεύμα του κόσμου όσο και από τις έγνοιες (μέριμνες) και τις ανησυχίες που τους πιέζουν και που απειλούν να κατακλύσουν ακόμη και τους πιο ένθερμους πιστούς. Μια τέτοια δήλωση θα αποδειχθεί χρήσιμη επειδή θα τους επαναφέρει στο Λόγο του Θεού ως πηγή έμπνευσης και βοήθειας.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, αυτό που θα μπορούσε να λεχθεί στη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας του Χριστιανού, να σχηματιστεί ως περίληψη όχι για τα παράπονα ή την δυσαρέσκειά μας, αλλά για την αιτία

ευγνωμοσύνης μας. Ας χρησιμεύσει και ως απογραφή για τους λόγους της ελπίδας και της εμπιστοσύνης μας στον Θεό. Στη θέση των υπογραφόντων της Διακήρυξης του 1776, θα προσθέσουμε μια λίστα με κείμενα της Βίβλου, μερικά από τα πιο πολύτιμα και ανυψωτικά για την καρδιά που πιστεύει. Γραμματικά, θα χρησιμοποιούμε το πρώτο πρόσωπο του ενικού, για να τονίσουμε το προνόμιο της προσωπικής μας σχέσης με τον Πατέρα.

Η Δήλωση του Χριστιανού

1. Η Βίβλος δηλώνει ότι με βάση την εξιλεωτική θυσία του Ιησού Χριστού, όλοι οι αφιερωμένοι σε αυτόν πιστοί απολαμβάνουν μια θέση λογαριασμένης τελειότητας στα μάτια του Πατέρα, που ονομάζεται στις Γραφές, “δικαίωσις”. Με τη μελέτη του Λόγου του Θεού και με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, δέχτηκα αυτή τη βασική αλήθεια και τώρα καλύπτομαι από τη δικαιοσύνη του Ιησού. Ως εκ τούτου, ήμουν καταδικασμένος μέσω του πρώτου ανθρώπου Αδάμ, που βαραίνεται σε όλους, αλλά τώρα μου αφαιρέθηκε αυτή η καταδίκη και συγχωρήθηκα για όλες τις κληρονομικές και ακούσιες αμαρτίες και τις ατέλειές μου. Και όπως λέγει η Αγία. Γραφή «Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού». - Ρωμ. 5:1

2. Έχοντας συνειδητοποιήσει ότι ήταν το θέλημα του Πατέρα για μένα να αφιερώσω τη ζωή μου στην υπηρεσία του, απαρνήθηκα τους προηγούμενους τρόπους μου και έρχομαι σ' αυτόν έχοντας παραδοθεί πλήρως. Έχω προσπαθήσει να λάβω σοβαρά υπόψη την κλήση του Θεού: «Υιέ μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ,

και ας προσέχωσιν οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου.» (Παρ. 23:26) «Σας παρακαλώ λοιπόν, αδελφοί, διά των οικτιρμών του Θεού, να παραστήσητε τα σώματά σας θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον εις τον Θεόν, ήτις είναι η λογική σας λατρεία.» (Ρωμ. 12: 1) Επιθυμώ, με τη χάρη του Επουράνιου Πατέρα, να συνεχίσω αυτό το έργο για τη θυσίαση της σάρκας και των συμφερόντων της, ώστε να φτάσω τελικά στην ουράνια κληρονομιά. Θα προσπαθήσω να μην συμμορφωθώ με αυτόν τον κόσμο, ούτε να γοητευτώ από τις μεταβατικές απολαύσεις του, γιατί η ζωή μου δεν είναι πλέον η δική μου. Ανήκει στο Θεό και τον Γιο του, τον Αυτρωτήν μου. "Και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών." - Β' Κορ. 5:15

3. Η Βίβλος δηλώνει επίσης ότι οι κοινές εμπειρίες εκείνων που επέλεξαν να περπατήσουν στο χριστιανικό «μονοπάτι» θα είναι διττές: ειδικές ευλογίες που προέρχονται από τον Κύριο, αλλά δυσκολίες και διώξεις που προέρχονται από τον κόσμο. "Και πάντες δε οι θέλοντες να ζώσιν ευσεβώς εν Χριστώ Ιησού θέλουσι διωχθή." (Β' Τιμ. 3:12 3:12) "Στον κόσμο θα έχετε θλίψη". (Κάτα Ιωάννη 16:33) Αντισταθμίζοντας αυτό, οι Γραφές αφθονούν με πολύτιμες υποσχέσεις για τον λαό του Θεού, δίνοντας τη διαβεβαίωση της θείας προστασίας και πρόνοιας. Αυτές οι υποσχέσεις είναι ο στυλοβάτης του πιστού, η βάση εμπιστοσύνης και ελπίδας του. Έχοντας έρθει σε στενή σχέση με τον Πατέρα μέσω της πίστης και της συνειδητοποίησης, είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι είναι το προνόμιο μου να φτάσω και να "ενστερνιστώ" αυτές τις υποσχέσεις, για

να τις κάνω δικές μου, και να παρακολουθώ την εκπλήρωσή τους στη ζωή μου. - Β' Πετ.1: 4

4. Με μεγάλη χαρά, συνειδητοποιώ ότι ο δρόμος προετοιμάστηκε για μένα να ζήσω μια νικηφόρα ζωή στον Χριστό, διακατεχόμενος από την ειρήνη και τη διαβεβαίωσή του. Δεν πρέπει πλέον να είμαι δεσμευμένος είτε από τους κοσμικούς πειρασμούς είτε από τα δεσμά του άγχους και των μέριμων που προηγουμένως με ενοχλούσαν. Η ζωή μου είναι «κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ». (Κολ. 3: 3) Επομένως, αποφασίζω τώρα να δεχτώ με ευγνωμοσύνη την εσωτερική δύναμη, την ειρήνη και τη χαρά που έκανε ο Κύριός μου την κληρονομιά όλων όσων βάζουν την εμπιστοσύνη τους στο Θεό. Με αυτόν τον τρόπο, δηλώνω την πλήρη ανεξαρτησία μου από κάθε κοσμική επιθυμία, φόβο ή αγωνία που διαφορετικά θα με βάραιναν. «28 Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. 29 Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρᾶος είμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών· 30 διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.» - Ματ. 11: 28-30

5. Καταλαβαίνω από τη Βίβλο ότι η αποδοχή αυτής της θείας κληρονομιάς της δύναμης και της ειρήνης δεν είναι παθητική υπόθεση και ότι απαιτεί μια συνεχή και συνειδητή προσπάθεια εκ μέρους μου. «Ας σπουδάσωμεν λοιπόν να εισέλθωμεν εις εκείνην την κατάπαυσιν» που παρέχεται για "τον λαό του Θεού". (Εβ. 4: 9-11) Έτσι, επιδιώκω να ανανεώσω την αποφασιστικότητά μου να ανωνίζομαι "τον καλόν αγώνα της πίστεως". (Α' Τιμ. 6:12) Θα προσπαθήσω να

αποκρούσω όλες τις ανήσυχες σκέψεις, τη δυσαρέσκεια και την αποθάρρυνση που πετάει εναντίον μου καθημερινά ο Εχθρός. Με έμφαση στην εμπιστοσύνη στην καθημερινή φροντίδα του Θεού, θα προσπαθήσω ούτε να μουρμουρίσω ούτε να αντισταθώ τι μπορεί να επιτρέψει η πρόνοιά του, γνωρίζοντας ότι η πίστη μπορεί να τον εμπιστευεται σταθερά σε κάθε εμπειρία της ζωής.

6. Σε αντίθεση με τις πρώτες μέριμνες που μου γέμιζαν το μυαλό, θα τις αντικαταστήσω με υψηλότερες σκέψεις που επικεντρώνονται σε πνευματικές αλήθειες. «Εάν λοιπόν συνανέστητε μετά του Χριστού, τα άνω ζητείτε, όπου είναι ο Χριστός καθημένος εν δεξιά του Θεού.» (Κολ. 3: 1) "Το λοιπόν, αδελφοί, όσα είναι αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια, όσα καθαρά, όσα προσφιλή, όσα εύφημα, αν υπάρχει τις αρετή και εάν τις έπαινος, ταύτα συλλογίζεσθε." (Φιλιπ. 4: 8) Επιπλέον, θα κατευθύνω τις ενέργειές μου στην υπηρεσία του Κυρίου, της αλήθειας και των αδελφών, στο μέτρο των δυνατοτήτων και των ευκαιριών μου. Θα προσπαθήσω επίσης να κρατήσω τόσο έντονα το όραμα της προσεχούς βασιλείας μπροστά μου ώστε δεν θα μείνει κανένας «χώρος» για τις προηγούμενες μέριμνές μου.

7. Η βάση αυτής της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας από όλη την κοσμικότητα και τις έγνοιες αυτής της ζωής βρίσκεται στις πολύτιμες υποσχέσεις του Λόγου του Θεού, των Αγίων Γραφών. Σε αυτά περιλαμβάνονται οι διαβεβαιώσεις της εγγύτητας του Επουράνιου Πατέρα, της μεγάλης αγάπης του και της δύναμής του που εργάζεται μέσα μου. Οι παρακάτω πολύ ιδιαίτερες υποσχέσεις και προτροπές, οι οποίες στάθηκαν ως

προπύργιο θεϊκής παρηγοριάς και δύναμης, ειδικά σε περιόδους ανάγκης μου.

Επιθυμώ όχι μόνο να υπενθυμίζομαι γι 'αυτά, αλλά και να επιτρέψω σε αυτά να ασκήσουν πλήρως την αγιαστική τους επιρροή επι της καρδιάς και του νοός μου.

Έτσι, με τη σιγουριά της δύναμης του Θεού που λειτουργεί στη ζωή μου και ενισχυμένος με πνευματική τροφή, θα ανέβω πάνω από τις μέριμνες του παρόντος βίου και θα μεταφερθώ στις αναμενόμενες χαρές για να συμμασχω στους αιώνες της αιωνιότητας με τον Ουράνιο Πατέρα μου και τον αγαπητό του Υιό και έχοντας το προνόμιο να συμμετάσχω στην αναζωπύρωση και ευλογία του θλιμμένου κόσμου της ανθρωπότητας κατά τη Χιλιετή Βασιλεία του Χριστού. - Ρωμ.8:18-22

ΑΙ ΓΡΑΦΑΙ - Η ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΗΜΩΝ

1. "Θέλεις φυλάξει εν τελεία ειρήνην το πνεύμα το επί σε επιστηριζόμενον, διότι επί σε θαρρεί." - Ισα.26: 3

2. "Ειρήνην αφίνω εις εσάς, ειρήνην την εμήν δίδω εις εσάς· ουχί καθώς ο κόσμος δίδει, σας δίδω εγώ. Ας μη ταράττηται η καρδιά σας μηδέ ας δειλιά." - Κάτα Ιωάννη 14:27

3. "6 Μη μεριμνάτε περί μηδενός, αλλ' εν παντί πράγματι ας γνωρίζωνται τα ζητήματά σας προς τον Θεόν μετ' ευχαριστίας διά της προσευχής και της δεήσεως. 7 Και η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νούν θέλει διαφυλάξει τας καρδιάς σας και τα διανοήματά σας διά του Ιησού Χριστού." - Φιλip. 4: 6,7

4. "Και μη συμμορφόνεσθε με τον αιώνα τούτον, αλλά μεταμορφόνεσθε διά της ανακαινίσεως του νοός σας,

ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθόν και ευάρεστον και τέλειον." "Μη αγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τω κόσμω." «Διότι παν ο, τι εγεννήθη εκ του Θεού νικά τον κόσμον· και αύτη είναι η νίκη η νικήσασα τον κόσμον, η πίστις ημών.» - Ρωμ.12: 2• Α΄ Ιωάννη 2:15• 5: 4

5. "5 Ἐλπίζε ἐπὶ Κύριον ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας, καὶ μὴ ἐπιστηρίζεσαι εἰς τὴν σὺνέσιν σου· 6 ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου αὐτὸν γινώριζε, καὶ αὐτὸς θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου."- Παρ. 3: 5,6

6. "Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού." - Ρωμ.8:28

7. "25 Διὰ τούτο σας λέγω, μὴ μεριμνάτε περὶ τῆς ζωῆς σας τι νὰ φάγητε καὶ τι νὰ πίνητε, μηδὲ περὶ τοῦ σώματός σας τι νὰ ἐνδυθῆτε...Διότι πάντα ταῦτα ζητοῦσιν οἱ ἐθνικοί· ἐπειδὴ ἐξεύρει ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε χρεῖαν πάντων τούτων. Ἀλλὰ ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σας προστεθῆ."- Κάτα Ματθαῖον 6:25,32,33

8. "Ο δε Θεός μου θέλει εκπληρώσει πάσαν χρεῖαν σας κατά τον πλούτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ." - Φιλίπ. 4:19

9. "Και πάσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ρίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν." - Α' Πετ.5: 7

10. "Ο ἴδιος ὁ Πατέρας σας ἀγαπά." - Κάτα Ιωάννην 16:27

11. «12 Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὸν βασανισμόν τὸν γινόμενον εἰς ἐσάς πρὸς δοκιμασίαν, ὡς εἰάν συνέβαιnen εἰς ἐσάς παράδοξόν τι, 13 ἀλλὰ καθότι εἰσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε,

ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι.» «Η οδυνηρή θλίψη, η οποία είναι για μια στιγμή, δουλεύει για εμάς ένα πολύ πιο υπερβολικό και αιώνιο βάρος δόξας». - Α' Πετ. 4:12,13• Β Κοριν. 4:17

12. "Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέρετε."- Α' Κορ.10:13

13. "9 και μοι είπεν· Αρκεί εις σε η χάρις μου· διότι η δύναμίς μου εν αδυναμία δεικνύεται τελεία. Με άκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθή μάλλον εις τας αδυναμίας μου, διά να κατοικήση εν εμοί η δύναμις του Χριστού. 10 Όθεν ευαρεστούμαι εις τας αδυναμίας, εις τας ύβρεις, εις τας ανάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, υπέρ του Χριστού· διότι όταν ήμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός." - Β' Κορ. 12:9,10

14. "Εάν ο Θεός ήναι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών;" "διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμίν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού."«βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού.» - Ρωμ.8:31• Φιλιπ. 2:13• 1: 6

15. «Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σοι δώσει τον στέφανον της ζωής.» - Αποκαλ. 2:10

Η εκπλήρωση του νόμου

Εδάφια κλειδιά: «*Μη νομίσητε ότι ήλθον να καταλύσω τον νόμον ή τους προφήτας· δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω.*» - *Κάτα Ματθαίον 5:17*

Επιλεγμένα εδάφια: *Κάτα Ματθαίον 5: 17-20*

Όταν ο Ιησούς ξεκίνησε τη διακονία του μετά το βάπτισμά του στον ποταμό Ιορδάνη, το έκανε ως Εβραίος. Συνεπώς, ήταν υποχρεωμένος να τηρήσει τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου όπως κάθε άλλος από τους συγγενείς του. Ωστόσο, το εδάφιο-κλειδί μας λέει επίσης ότι επρόκειτο να «εκπληρώσει» το νόμο.

Η Διαθήκη του Νόμου προσετέθη στην Αβραάμικη Διαθήκη εξαιτίας της αμαρτίας. (Γαλ. 3:19) Ο Θεός εξέδωσε τους όρους της διαθήκης μέσω του Μωυσή στο Όρος Σινά λέγοντας: "Τώρα λοιπόν εάν τωόντι υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή." (Εξ. 19: 5) Χρειάστηκε, ωστόσο, ένας τέλειος άνθρωπος για να τηρήσει τη διαθήκη. Μιλώντας για αυτή την αδυναμία των διατάξεων του Νόμου, ο Απόστολος Παύλος δηλώνει: «21 Ο νόμος λοιπόν εναντίος των

επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήση, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τωόντι εκ του νόμου· 22 η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ πίστεως Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας.» - Γαλ.3: 21,22

Ο νόμος ήταν μια προσωρινή συμφωνία, η οποία διήρκησε μέχρι την έλευση του υπεσχεμένου «Σπέρματος». (Γεν. 22:18 · Γαλ.3: 1,19) Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, κάθε Εβραίος σύμφωνα με το Νόμο παγιδεύτηκε στην αμαρτία από τις ίδιες τις εντολές του. Αυτή η καθυστέρηση προσέφερε στο Ισραήλ την ευκαιρία να μάθει τη φύση της αμαρτίας. Ο Απόστολος το περιγράφει με τον εξής τρόπο: «19 Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλεί προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, 20 διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας.» - Ρωμ. 3:19, 20

Ο Νόμος δόθηκε επίσης για να παράσχει σημαντικούς τύπους και σκιές που έδειχναν τον Χριστό. Αναφερόμενος σε ένα από τα πολλά αξιοσημείωτα παραδείγματα, ο Απόστολος Παύλος επισημαίνει ότι οι συνεχείς θυσίες που προσέφερε η Ααρωνική ιεροσύνη εξαιτίας των αμαρτιών του λαού, ήταν οι καλύτερες προσδοκίες για αυτά που έμελλαν γενέσθαι στο μελλόν. Λέει ότι ο Ιησούς ήταν αρχιερέας κατά την τάξιν του Μελχισεδέκ. Για τις τυπικές θυσίες ο Απόστολος λέει: «Δεν είναι δυνατόν το αίμα των ταύρων και των κατσίκων να αφαιρέσει τις αμαρτίες», αλλά η θυσία του Ιησού εξάλειψε την αμαρτία "μια για πάντα", και

κατόπιν τούτου εξυψώθη "ινα καθίσει έν δεξιά του Θεού.» - Εβρ. 5:1-6• 8:1-6• 10:1-18

Αυτά ήταν τα πράγματα που το Ισραήλ έπρεπε να αναζητεί σύμφωνα με τη Διαθήκη του Νόμου. Ωστόσο, ως έθνος δεν κατάφεραν να δουν ότι το πνεύμα των εντολών βασιζόταν στην αγάπη και όχι στη μνήμη. Η αποτυχία τους απο το να εκτιμήσουν αυτή την αρχή θώλωνε την όρασή τους όταν ο Ιησούς είχε φθάσει ως ο πολύ αναμενόμενος Μεσσίας. Ο Απόστολος Παύλος είπε στους πρώτους Εβραίους προσύλητες: «24 Ώστε ο νόμος έγενει παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. 25 αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγόν.» - Γαλ.3: 24-26

Αυτή η αλλαγή από έργα σε πίστη είναι αυτό που ο Ιησούς πέτυχε εκπληρώνοντας το Νόμο. Δεδομένου ότι ο νόμος δεν μπορούσε να αφαιρέσει μόνιμα αμαρτίες, χρειάστηκε μια νέα και καλύτερη θυσία. Ο Απόστολος Παύλος περιέγραψε τη διαδικασία αυτή στους Κολοσσαείς 2: 13,14: «13 Και εσάς, όντας νεκρούς εις τα αμαρτήματα και την ακροβυστίαν της σαρκός σας, συνεζωοποίησε μετ' αυτού, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα,14 εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού.»

Ο ανώτερος νόμος

Εδάφιο κλειδί: «23 Εάν λοιπόν προσφέρης το δώρον σου εις το θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, 24 άφες εκεί το δώρον σου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ύπαγε πρώτον φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και τότε ελθών πρόσφερε το δώρον σου.» - Κάτα Ματθαίον 5: 23,24

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 5: 21-26

Η προσφορά θυσιών ήταν ένα σημαντικό μέρος της λατρείας του Ισραήλ εις τον Ιεχωβά. Η προσφορά διαφόρων προσφορών στους ιερείς στο ναό της Ιερουσαλήμ ήταν μια απαίτηση για τρεις ετήσιες εορτές. Κάθε ικανός Εβραίος άνδρας έκανε αυτά τα προσκυνήματα κατά την εορτή των αζύμων ή το Πάσχα, η γιορτή των Εβδομάδων ή της Πεντηκοστής, και η γιορτή των Σκηνοπηγίας. - Δευτ.16:16

Με τη σημασία αυτών των θυσιών, ο Ιησούς έδωσε ένα μήνυμα στους Ιουδαίους, όπως καταγράφηκε στα εδάφιά μας, το οποίο εισήγαγεν ένα υψηλότερο πρότυπο από τη Διαθήκη του Νόμου. Αναφερόμενος στο νόμο ενάντια στις δολοφονίες, ο Ιησούς είπε στο εβραϊκό ακροατήριό του ότι υπήρχε ένας μεγαλύτερος νόμος από αυτόν που δόθηκε στον Μωυσή. Όλοι οι Εβραίοι ήξεραν ότι η δολοφονία ήταν έγκλημα, αλλά ο Ιησούς εξέφρασε μια νέα αρχή. Τους είπε ότι εάν έκαναν προσκύνημα στο ναό για να αφήσουν προσφορές στους

ιερείς να τις θυσιάσουν και στη συνέχεια εθυμούνται ότι ήταν θυμωμένοι με τους αδελφούς τους, θα έπρεπε να αφήσουν το δώρο "μποστά στο θυσιαστήριο" και να πάνε πρώτα να συμφιλιωθούν με τους αδελφούς τους. Τότε θα μπορούσαν να επιστρέψουν στο ναό και να φέρουν το δώρον τους για να γίνει ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. - Ματ. 5: 21-24

Αυτός ο υψηλότερος νόμος της αδελφικής αγάπης αναπτύσσεται από τον Απόστολο Παύλο πολλές φορές στις επιστολές του. Για παράδειγμα, στους Γαλάτας. 5: 13,14 λέει, «13 Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. 14 Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν.» Ο Ιησούς διακήρυξε αυτή την βαθύτερη κατανόηση απαντώντας στο ερώτημα ενός Φαρισαίου που ερώτησε: «Ποια είναι η μεγαλύτερη εντολή του Νόμου;» Ο Ιησούς απάντησε: «Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εν ταύταις ταις δύο εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμονται.» - Ματ. 22: 37-40

Η πρώτη εντολή που ο Ιησούς αναφέρει στην απάντησή του στην πραγματικότητα χρησίμευε ως επίπληξη για τους Εβραίους επειδή δεν έκριναν ότι όλα όσα είχε κάνει ο Θεός γι 'αυτούς βασιζόνταν στην αγάπη και έπρεπε να είναι πιστοί στο να ανταποδώσουν αυτήν την αγάπη σε αυτόν. Η δεύτερη εντολή ήταν μια υπενθύμιση ότι η υψηλή κλήση της εισερχόμενης

εποχής του Ευαγγελίου θα απαιτούσε οι ακόλουθοι του Χριστού να υπηρετούν ο ένας τον άλλον με αγάπη. Ο Ιησούς το έδειξε αυτό όταν έπλυνε τα πόδια των μαθητών του στο ανώγειον τη νύχτα πριν πεθάνει. Τα λόγια του εκείνη τη νύχτα θα πρέπει να μας εμπνεύσουν όλους να αγαπάμε ο ένας τον άλλο μέσω της υπηρεσίας.

«12 Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσας πάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι έκαμον εις εσάς; 13 Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. 14 Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, και σεις χρεωστείτε να νίπτητε τους πόδας αλλήλων. 15 Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς. 16 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. 17 Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά.» (Κάτα Ιωάννη 13: 12-17) Ας ασκήσουμε τον υψηλότερο νόμο της αγάπης μέσω της υπηρεσίας για τους γείτονές μας και ακόμα περισσότερο για τους αδελφούς μας. Με αυτόν τον τρόπο θα είμαστε πλούσια ευλογημένοι.

Αγάπα τους εχθρούς σου

Εδάφιο κλειδί: «43 Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου και μίσει τον εχθρόν σου. 44 Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι.» - Κάτα Ματθαίον 5: 43,44

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 5: 38-48

Στο σημερινό μάθημα, ο Κύριος περιγράφει τη μετάβαση από τη Διαθήκη του Νόμου σε ένα υψηλότερο πρότυπο για τον εκλεκτό λαό του Θεού. Πράγματι, ο Ιησούς ικανοποίησε τις απαιτήσεις του Νόμου για όλους τους Εβραίους που είχαν καταδικαστεί σύμφωνα με τα διατάγματά του. «14 εξαλείψας το καθ' ημών χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το οποίον ήτο εναντίον εις ημάς, και αφήρεσεν αυτό εκ του μέσου, προσηλώσας αυτό επί του σταυρού.» (Κολ. 2:14) Έγινε τώρα ένας υψηλότερος νόμος όπου η αγάπη για τους άλλους θα ήταν πιο σημαντική από το γράμμα του Νόμου.

Στο σημερινό μάθημα ακούμε τον Δάσκαλο να λέει στους μαθητές του ότι πρέπει να πάρουν την αγάπη τους για τους φίλους και τους αδελφούς και να την επεκτείνουν ακόμα και στους εχθρούς τους. Μπορούμε

μόνο να φανταστούμε τις συγκεχυμένες σκέψεις του εβραϊκού κοινού του. Ο Θεός τους είπε: «2 Εσάς μόνον εγνώρισα εκ πάντων των γενών της γής· διά τούτο θέλω σας τιμωρήσει διά πάσας τας ανομίας σας.» (Αμώς 3: 2) Τους είχαν διώξει για όλη τους την ύπαρξη τα γύρω έθνη και πολλοί είχαν την πρόθεση να τους καταστρέψουν. Τώρα όμως, ο Ιησούς λέει, έπρεπε να αγαπούν τους εχθρούς τους.

Αντίθετα, το Ισραήλ είχε συνηθίσει να προστατεύεται από τους γύρω εχθρούς, μήπως καταστραφούν. Όταν ο Ιησούς είπε, όπως καταγράφηκε στο Κατά Ματθαίον 5:38, "Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος", οι μαθητές αναμφισβήτητα ένιωθαν ότι θα επιβειαιώσει την ευνοούμενη σχέση τους με το Θεό. Εντούτοις, πιθανότατα να ήταν σε αμηχανία όταν συνέχισε στο εδάφιο 39, λέγοντας: "Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ' όστις σε ραπίση εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εις αυτόν και την άλλην". Αυτό δεν ήταν μια πορεία δράσης που γνώρισαν ποτέ ή ζήσει.

Ο Ιησούς γνώριζε ότι αυτοί οι Εβραίοι μαθητές δεν καταλάβαιναν ακόμα αυτή την εντολή. Βλέπουμε εκ των υστέρων ότι τους edίδασκε ως προς τον χαρακτήρα που θα οδηγούσε τον αληθινό Χριστιανό εις την βασιλείαν. Αυτή η κατανόηση θα έφθανε μόνο αφού θα εκπλήρωνε το Νόμο μέσω του θανάτου του στο σταυρό, μετά από τον οποίο θα ερχόταν η δύναμη του Αγίου Πνεύματος επάνω σε εκείνους που ο Πατέρας θα έλκυε εις αυτον. Όμως, ήταν επιτακτική ανάγκη ο Ιησούς να διδάσκει τους μαθητές του ενώ ήταν παρών μαζί τους σχετικά με το είδος της αγάπης που θα απαιτούσε από αυτούς. Θα υπερέβαινε την αγάπη που θα έπρεπε να

τους έκαμνε να εκτιμήσουν και να τηρήσουν το Νόμο. Θα υπερέβαινε επίσης την αδελφική και τη γειτονική αγάπη γιατί "αν αγαπάτε αυτούς που σας αγαπούν, τι ανταμοιβή έχετε;" - εδαφ. 46

Ο Ιησούς ολοκλήρωσε το μάθημά του σχετικά με αυτό το θέμα λέγοντας: "εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος." (εδαφ. 48). Αυτή η εντολή πρέπει να ήταν μπερδευτική για το ακροατήριο του Δασκάλου. Οι απόστολοι θα διευκρινίσουν αργότερα πώς ο Θεός έθεσε τον εαυτό του ως το μεγάλο αντίγραφο που πρέπει να μιμηθούμε. Πρέπει να αγαπάμε όλους χωρίς εξαίρεση. «Αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών.» (Ρωμ.5: 8) Ο Απόστολος Ιωάννης είπε: «Ο Θεός είναι αγάπη». ('Α Ιωάννη 4: 8) Ακριβώς όπως το τέλειο πρότυπο αγάπης του Θεού περιλαμβάνει όλους τους αμαρτωλούς, ή τους εχθρούς, θα πρέπει επίσης να αναπτύξουμε την ποιότητα της καρδιάς ως παιδιά του. Δεν μπορούμε να το κάνουμε τέλεια αυτό, αλλά ο Θεός αντισταθμίζει τις αδυναμίες μας από την άποψη αυτή με το να μας "ντύνει" με τα "ενδύματα σωτηρίας" που παρέχονται μέσω της λυτρωτικής αξίας της λυτρωτικής θυσίας του Υιού του. (Ισ. 61:10) Έτσι, πρέπει να χαρούμε να αγαπάμε τους εχθρούς μας, όπως έκανε ο Ιησούς, γνωρίζοντας ότι ο Θεός «αγάπησε τόσο πολύ» ολόκληρο τον κόσμο. - Κάτα Ιωάννη 3:16

Διακρίνονται οι καρποί

Εδάφιο κλειδί: «15 Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. 16 Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα;» - Κατα Ματθαίον 7: 15,16

Επιλεγμένο εδάφιο: Κάτα Ματθαίον 7: 15-23

Τα μαθήματά μας αυτό το μήνα επικεντρώθηκαν στην εκπλήρωση του Νόμου από τον Ιησού, απελευθερώνοντας έτσι τους Εβραίους από την καταδίκη του. Επειδή οι Εβραίοι ουδέποτε βρίσκονταν υπό την εξουσία του, όλοι εκείνοι που θα έλκονταν στο εξής στο κάλεσμα του Ευαγγελίου, είτε ήταν Εβραίοι είτε Εθνικοί, ήταν απαλλαγμένοι από τις διατάξεις του Νόμου. Οι νέες απαιτήσεις για όλους εκείνους που αφιερώνουν τη ζωή τους εξ ολοκλήρου στον Θεό δεν θα ήταν σύμφωνα με τα έργα αλλά με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Ως εκ τούτου, η Εκκλησία σε όλη την εποχή του Ευαγγελίου έχει εντολή να αναπτύξει ανιδιοτελή αγάπη για τους αδελφούς και για όλη την ανθρωπότητα, όπως επιδεικνύει ο Επουράνιος Πατέρας.

Αφού καθιερώσαμε τα πρότυπα που ισχύουν για τον καθένα από μας, ο Ιησούς στρέφει την προσοχή του στο σημερινό μάθημα για τον κίνδυνο να ακολουθήσουμε εκείνους που θα μας εξέτρεπαν από τον στόχο μας μέσω απάτης. Αυτή η προειδοποίηση

φαίνεται να ισχύει ιδιαίτερα για την Εκκλησία σε αυτό το τέλος του αιώνα και είναι πολύ παρόμοια με το Κάτα Ματθαίον 24:24, που είναι μέρος της μεγάλης προφητείας του Ιησού για την εποχή μας.

Ένα παράδειγμα ψευδών προφητών επι των ημερών του Ιησού ήταν οι Γνωστικοί, οι οποίοι κηρύξαν τη σωτηρία μέσω ειδικής γνώσης αντί μέσω του αίματος του Ιησού Χριστού. Ένα παρόμοιο παράδειγμα στην εποχή μας μπορεί να βρεθεί σε εκείνους που κηρύττουν ένα «ευαγγέλιο ευημερίας», υποστηρίζοντας ότι ο Θεός επιβραβεύει την πίστη με αυξήσεις στην υγεία και τον πλούτο. Και οι δύο είναι ψευδείς διδασκαλίες, μεταμφιεσμένες σε ένδυμα προβάτων που διακηρύσσουν τη σωτηρία και απευθύνονται στη γήινη σκέψη. Εντούτοις, είναι αντίθετες με τις διδασκαλίες του Ιησού, οι οποίες δηλώνουν: «19 Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. 20 Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανῷ, όπου ούτε σκώληξ ούτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· 21 επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει εἶσθαι και η καρδιά σας.» - Ματ. 6: 19-21

Τέτοιοι ψευδοπροφήτες της εποχής μας απευθύνονται κυρίως σε σαρκικές περιέργειες και φαντασίες. Ο Απόστολος Παύλος προειδοποίησε για αυτό, λέγοντας: «3 Διότι θέλει ελθεί καιρός ὅτε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, ἀλλὰ θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατὰ τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν.» (Β' Τιμ. 4: 3) Οι περισσότεροι που εμπλέκονται σε αυτό το έργο αναζητούν φήμη, εξέχουσες θέσεις και τιμή

αναμέσον των ανδρών για τη δική τους αυτοπροβολή. Οι μαθητές του Χριστού πρέπει να είναι συνεχώς επιφυλακτικοί για τους ψεύτικους δασκάλους και να επισημαίνουν τη προσοχή του ποιμνίου σε δαύτους.

Ως παιδιά του Θεού, ο καθένας έχει μία ατομική ευθύνη να προσέχει την πνευματική ευημερία του άλλου. Όπως σημειώνεται στα εδάφια μας, μέρος αυτού βρίσκεται στην αναζήτηση και στην προώθηση των καρπών του Πνεύματος μεταξύ αλλήλων. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τους καρπούς των ψευδοπροφήτων, ο οποίοι είναι σύμφωνα με την αμαρτία και την υποβάθμιση. Ο Παύλος αναγνωρίζει τα σωστά πνευματικά οφέλη ή καρπούς: «22 Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, 23 πραότητα, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. 24 Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα ομού με τα πάθη και τας επιθυμίας. 25 Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. 26 Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.» - Γαλ. 5: 22-26

Ο Απόστολος Πέτρος υποστηρίζει, επίσης, ότι η ανάπτυξη των καρπών και της χάριτος του Αγίου Πνεύματος είναι διαβεβαίωση ότι θα κάνει "βεβαίαν" την κλήση και την εκλογή μας. Αναφερόμενος σε αυτό, ο Πέτρος διαβεβαιώνει με βεβαιότητα: «10 Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλετε πταίσει ποτέ. 11 Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού.» - Β' Πετ.1: 10,11

...